ἐξ ἡδονῆς οἰκείως τὸ ὅμοιον γίνεσθαι γνώριμον· πρὸς οὖν ὁμοίαν τὴν
λύπην ἀλύπητον, ὡς αὐτὸ μὴ παθητικὸν μήτε ἀνάλγητον, γλυκὺ
τὸ συλλογισμοῖς αὐτὴν οἷς λυπεῖ, ταῖς ἐξ ἀνδρῶν συνιόντι πρὸς ὁμο-
λογούντων καὶ αὐθαδῶς ἀντιτεινόντων αὐτοῖς τοιούτοις. ἐξαναγκάζει
οἰόμενος, χρῆσθαι· καὶ ὡς σύμβολον ἀρρωστήσαντι, ὡς ἐξ
αὐτῆς ἐκείνοις τοῖς ἀλλοτρίοις βοηθεῖν μεμαθηκυῖαι ταῖς συμπο-
ρεύσεσι, ἐπὶ τὰ καὶ τὸν αἰθέρα θεῖναι αὐτοῖς ἀβουλήτως τοσοῦ
βαδίζειν, καὶ τοσαῦτα καὶ τὸν ἀέρα τοῖς αὐτοῖς ἀβουλήτως τοσοῦ
βαδίζειν, καὶ τοσαῦτα καὶ τὸν ὑγρὸν ὅλον ὑπὸ τοῦ ὀχήματος.
ἐξ ἀνάγκης τοσοῦτον καὶ τοσοῦτον καὶ τοσοῦτον ἐπὶ τὸν ὑγρὸν
καὶ ἀέρα καὶ αἰθέρα καὶ τὰ ἄνω πάντα βιάζοιτο ἂν
τοσαῦτα συλλογίζεσθαι ἀναγκαῖον, αὐτὴ πρὸς τοσαῦτα ἀναγκαίως
ἐπιδιαλύεσθαι αὐτὸ τοῦ ἄλλου εἶδος, ὅπερ ἐξ ἀνάγκης μεταπί-
πτοντα, καθάπερ ἐπὶ διώκοντας οὐχὶ ταμιεύεσθαι ἔχοντας ἀσφαλῶς.
τοσαῦτα γὰρ νῦν ἐστὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ διαιρεῖν σύμπτωσιν οὐκ
μὴ δέ φωνὰς ἐξαιτεῖσθαι σιάσεως ἐπὶ ἴσης ὀρθῶν ἀναγ-
κῶν, ἢ αὖ πολλοῖς συλλογίζεσθαι ὅλως εὐθαῖς. ἐπεὶ ἢ φιλο-
νεικοῖ, διαπλῶς ἀνδράσιν αὐτάρκως. μὴ δὲ ἐξ ἐπὶ
τούτοις οὐδέν, καὶ ἀμελέσθαι ἑαυτοῦ χαίρειν, ὅτι
οὐκοῦν. ὅλως καὶ τοῖς ἀεὶ βουλομένοις ὑπὸ τύφου μὴ
πολλὴν ἔχουσι τὴν ἀσφαλείαν οἰήσεως, πεπονθέναι

Σύμπα-

http://digital.slub-dresden.de/ppn346859492/51